

ENERGY GROUP

Tridsať rokov fungovania oslávila v júli trnavská kováča. Ak by sme nakreslili jej časovú os, nachádzalo by sa na nej niekoľko dôležitých, priam zlomových bodov. Vznik, rozbeh, divoké roky privatizácie, prebranie súkromným investorom. Pády počas krízy a ťažko vybojované úspechy po nej. Návrat medzi najlepších a vyznamenania v podobe spoluprác so svetovými špičkami.

Taká je tridsaťročnica trnavskej kováče, o ktorej viac prezradil generálny riaditeľ HKS Forge **Radovan Pobočík**. V rozhovore sme sa však nevyhli ani otázkam ohľadom budúcnosti závodu.

Aké „naj“ v rámci kováče vám napadnú ako prvé? Čím by ste sa napríklad pochválili pri rokovaní s významným klientom?

Automobilka Opel má dvoch dodávateľov komponentov, ktoré

Deň otvorených dverí pre všetkých zamestnancov a ich rodiny **2**

Spartak Myjava – úspešné mužstvo aj vďaka nám **3**

Toto sú oni. Ľudia, ktorí v kováčni strávili kus svojho života **4**

Dve percentá z daní zamestnancov HKS Forge pomohli ich kolegom v neľahkej situácii **4**

Prvá teplárenská Deň otvorených dverí 2016 **5**

30 rokov HKS

končia v prevodovkách a motoroch jej vozidiel. Jedným z nich je práve HKS Forge, a teda pripravujeme pre ňu 50 percent týchto produktov. Toyota presúva výrobu svojich automobilov z Japonska do Poľska a dvorným dodávateľom súčiastok pre tento závod budeme my. V súčasnosti sme na 50 percentách produkcie, v prvom štvrťroku budúceho roku by sme už mali dodávať 100 percent výrobkov pre potreby tohto závodu. To znamená, že každá klasická Toyota bude mať v motore a prevodovke súčiastku z Trnavy.

To znie veľmi presvedčivo, ale zároveň z toho cítim veľkú zodpovednosť voči týmto zvučným menám.

Určite to je veľká zodpovednosť. Závod v Poľsku je závislý na našich kvalitných dodávkach, pretože Toyota požaduje len kvalitné kusy. Už tretí rok jednáme s touto japonskou automobilkou o technických podmienkach o optimalizácii výroby. Zoberte si, čo sa vlastne stalo. Toyota prvýkrát vo svojej histórii odoberá výkopy od iného ako svojho závodu, sme tak jediná európska kováča, ktorá pracuje pre túto

Úspešní sme vďaka energii mladých a skúsenosti dlhoročných zamestnancov

špičkovú automobilku. Na výber mala pritom mnohé kováče z európskeho priestoru, no vybrala si nás. To je pre nás vyznamenanie a zároveň zodpovednosť.

Pred dvojtýždňovou celofiremnou dovolenkou zaznelo z vašich úst akési zosumarizovanie tých 30. rokov, ktoré má kováča za sebou. Ktoré momenty boli zlomové?

Zlomová bola privatizácia v 90. rokoch. Prebehla divoko. Ako vo väčšine slovenských závodov, aj tu sa vystriedali majitelia, v roku 2003 prebrala kováču Energy Group. Ďalším zlomovým bodom bola celosvetová kríza v roku 2009, ktorá postihla aj nás ako prvovýrobcu. Z problémov sme sa však dostali a myslím si, že dnes sme stabilnou firmou, ktorú akceptujú banky, poisťovne a nemáme problém ani

Deň otvorených dverí pre všetkých zamestnancov a ich rodiny

Hlavný program však všetkých čakal až „dole“, v exteriéry spoločnosti Sam Holding a.s. V sprievode hudby si hlavne deti mohli užiť kopec atrakcií. Skákacie nafukovnice hrady, trampolína, streľba lukom alebo streľba na floorbalovú bránku. Najväčšie lákadlo bolo, ako vždy, maľovanie na tváričky pre deti, maľovanie a vizážistika pre dámy. Celým podujatím sprevádzali Disney rozprávkové postavičky Mickey a Minnie, ktoré s deťmi tancovali a fotili sa až do večera.

Veríme, že aj napriek dlhému čakaniu na občerštenie, si každý návštevník odniesol príjemné zážitky. Dokopy sa Dňa otvorených dverí zúčastnilo 650 ľudí, z toho takmer 200 detí. Nakoľko každý zamestnanec dostal od svojho zamestnávateľa vstupenku/permanentku pre dve osoby na práve prebiehajúce Folklorne slávnosti, zábava pokračovala celý víkend.

Tešíme sa o rok, kedy spolu znova zažijeme Deň otvorených dverí

Piatok 17. júna 2016 bol v spoločnostiach SLOVARM a.s. a SAM HOLDING a.s. iný, ako bežné pracovné dni. Už od rána prebiehali prípravy, aby sa mohli presne o 13.00 hod otvorit dvere týchto dvoch firiem a aby mohli privítať v ich priestoroch svojich vážených zamestnancov s rodinami.

Deň otvorených dverí sa začal prehliadkou oboch firiem, najmä prehliadkou výrobných priestorov, kam sa počas roka len tak hocikto nedostane. Kto mal záujem, mohol si pozrieť aj firemné video spoločnosti Slovarm, ktoré v zostrihu šiestich minút zachytáva najpodstatnejšie a ústredné procesy firmy.

Spartak Myjava – úspešné mužstvo aj vďaka nám

Myjavský Spartak sa od svojho postupu do najvyššej slovenskej futbalovej ligy dlhodobo drží na popredných miestach v tabuľke. Nás to teší nielen kvôli tomu, že naše spoločnosti Slovarm, SAM Holding a Bytový podnik Myjava sú dlhoročnými sponzormi klubu, ale aj preto, že naši zamestnanci pomohli ako hráči a vedúci mužstva k tomuto úspechu. Obranca a bývalý kapitán mužstva Martin Černáček pracoval v našej spoločnosti Slovarm ako vedúci predaja, brankár Peter Solnička a vedúci mužstva Ľuboš Zverec boli pracovníkmi v logistike. Návštevnosť na futbalovom štadióne v Myjave patrí na Slovensku k tým najvyšším, o futbal majú Myjavčania záujem, preto Vám prinášame rozhovor s prezidentom klubu pánom Pavlom Halabrinom.

Ľuboš Zverec, Martin Černáček, Peter Solnička.

Ot.: Spartak Myjava sa od vstupu do najvyššej futbalovej ligy drží na popredných miestach v tabuľke. Aký je váš návod na úspech?

P. Halabrin: „Snažíme sa riadiť štyrmi zásadami: trpezlivosť, stabilita, tímovosť, odvaha. Trpezlivosť s prácou s mladými hráčmi, s presvedčaním futbalových odborníkov i laikov, že sme neboli „náhoda“. S fanúšikmi, že sa im oplatí chodiť nás podporiť, ale aj médií, aby si nás všimli a brali nás vážne. Stabilita v kádri, manažmente, financiách, smerovaní klubu, postojoch a názoroch. Tímovosť v tom, že naše heslo „Sme jeden tím!“ nie je fráza, ale vzniklo ako následok toho, ako sme sa chovali. Hráči, funkcionári, tréneri. Potrebujeme si navzájom veriť, podržať sa, podporiť, ale povedať si i to nepríjemné. Cieľene vyberáme hráčov, ktorí na to majú predpoklady. A musí tu byť odvaha pobiť sa o úspech, uznanie, svoju pravdu. Keď sme pred piatimi rokmi do ligy prichádzali, každý sa usmieval. Naše vyhlásenia boli predmetom posmechu a vtipov. Verili sme si, išli sme za úspechom a sme tu. Môj otec hovoril: „Posr.ý v živote nič nedosiahne.“ Držíme sa toho. Mal absolútnu pravdu.“

Ot.: V porovnaní s ostatnými klubmi zo špičky tabuľky je vo Vašom tíme oveľa menej legionárov. Je to zámer vedenia mužstva alebo náhoda?

P. Halabrin: „Našou prioritou sú vlastní odchovanci, bohužiaľ sa nám to celkom nedarilo. Ale i tu svitá na lepšie časy. Prvý náš legionár Erik Daniel bol Čech z Holiča, ktorý tu

hrával už ako chlapec. Novinári z neho spravili legionára. Snažíme sa to dopĺňať mladými Slováckmi, teraz máme v kádri päť hráčov zo širšieho reprezentačného výberu do 21 rokov. Posty, ktoré je treba doplniť skúsenosťami, hľadáme medzi voľnými hráčmi. Preto je tu Kóňa, Pavlík. Učia mladých profesionalite. Máme dvoch Balkáncov, šikovných chalanov, ktorí už pár rokov na Slovensku sú. Nebránime sa cudzincom, ale nie, keď vieme nájsť doma podobný typ. Je choré, ak nastupuje slovenský tím s 8 – 9 cudzincami a pritom vyhlasuje, akú dobrú má mládež.“

Ot.: Vráťme sa k začiatkom v najvyššej slovenskej lige. Vraj niektorí kľúčoví hráči v tom čase mali svoje zamestnanie a futbal hrali popri práci?

P. Halabrin: „Áno, viacerí pracovali ešte po našom vstupe do ligy. Ale po pár mesiacoch sa ukázalo, že sa to nedá. Šesť – sedem tréningov, jeden – dva zápasy v týždni, rodina a chodiť do práce, to už nešlo. Vydržali to dvaja. Palo Kosík a Tomáš Marček. Niektorí, ako napríklad Černáček, Solnička, uprednostnili futbal, Jaro Mareček zasa prácu. Nároky a záťaž futbalistu, ktorý chce hrať ligu, rehabilitácia, sústredenia, cestovanie, k tomu žena, deti, rodičia, priatelia. Za dva – tri mesiace boli chalani vyšfavení, nevládali v práci, na tréningu, ani doma. Postupne si to vyriešili.“

Ot.: Viaceré slovenské kluby v posledných rokoch skončili svoje účinkovanie v najvyššej

súťaži kvôli zlej finančnej situácii. Akým spôsobom Vy zabezpečujete financovanie klubu?
P. Halabrin: „Ekonomická situácia v celom športe je na Slovensku kritická. Štát sa tvári, že sa ho to netýka. Neexistuje žiadna koncepcia, systematická podpora, záujem. Suplujú to podnikatelia. Ale na to oni nevznikli. Ich poslaním je podnikať, zamestnať ľudí, tvoriť hodnoty a platiť dane. To robia. A z tých daní sa má financovať i šport. Ako voľnočasová aktivita ľudí, športovanie detí a mládeže, zmysluplná alternatíva k alkoholu, drogám a cigaretám. Veď si zoberte len jednu vec. Vo futbale je v rôznych úväzkoch zamestnaných takmer 20 000 ľudí. Hráčov, trénerov, masérov, manažérov, rozhodcov a pod. Len náš klub podľa nového nešťastného zákona o športe odvedie za nich do 250 000,-. A nedostane za to nič. Je to normálne? Nemá to byť naopak? Keby sme boli americký investor, by to naopak aj bolo. Náš klub, tak ako všetky ostatné, stojí na pár podnikateľoch, v dobrom - bláznoch. 80% financií je od nich, 10% od mesta a zvyšok je vstupné a marketingové práva. Ak sa niečo nezmení, neudržíme to ani my a šport ako taký sa posúva na amatérsku úroveň. Ale budú naše deti športovať bez vzorov, úspechov na polorozpadnutých športoviskách? Budú sa tam chodiť pozeráť diváci, keď 200 – 300 najlepších bude v Česku, Poľsku, Maďarsku? Slovensko a jeho vlády sa v tomto chovajú najhoršie v celej EÚ. Ukážu sa iba pri medailách.“

Ot.: Aké máte ciele pre tento rok. Majstri?

P. Halabrin: „Ciele zostávajú nezmenené. V športovej oblasti hrať o pohárové priečky, byť medzi poslednými štyrmi v Slovenskom pohári, udržať kvalitu v deťoch, mládeži i ženách. Zachovať si priazeň divákov a získavať si nových. V tej hospodárskej dobudovať a udržiavať areál a nerobiť dlhy.“

Pokračovanie zo str. 1.

so zdrojmi. Pracujeme na ďalších projektoch, hráme o silných hráčov ako BMW a Volkswagen. Práve automobilový priemysel dnes totiž vládne strojárstvu a je dôležité mať pri sebe takýchto odberateľov.

Spomínali ste však aj iné odvetvia, v ktorých končia výkovky HKS Forge.

Naším partnerom je aj nemecký Siemens, jeden z najväčších výrobcov produktov pre železnice. Dodávame mu výrobky, ktoré končia v metrách v americkom Chicagu a v San Franciscu. Významným partnerom je pre nás tiež špičková spoločnosť z poľnohospodárskeho segmentu, Claas, výrobca kombajnov a traktorov. Pre ňu vyrábame 100 percent komponentov. V segmente nákladnej dopravy zas spolupracujeme so spoločnosťami Jost a Saf Holland, obom dodávame 50 percent výkovkov. Ide konkrétne o kráľovský čap, veľmi dôležitý bezpečnostný diel, na ktorom je zavesený každý náves kamiónu.

To sú skutočne významné spoločnosti, ktoré ste si dokázali získať napriek tomu, že nepatríte k tým najväčším kováčňam v európskom priestore. Aké je vaše tajomstvo úspechu?

Pri výročí našej kováčne sme ocenili hneď niekoľkých zamestnancov, ktorí pre kováčňu pracujú od začiatku jej vzniku. Ich skúsenosť je pre nás nenahraditeľná. Na druhej strane si vážime našich mladých zamestnancov, bez ktorých by sme nevládli prejsť na nové pracovné prístupy. Práve tieto zmeny sú nevyhnutné, ak chceme bojovať o veľké mená automobilového priemyslu. Mladí vysokoškooláci nachádzajú u nás uplatnenie na marketingovom oddelení a na oddelení technického rozvoja. Keď náš zákazník prichádza s novými prístupmi, komunikujú s ním práve oni. Nové prístupy, ktoré naši partneri požadujú potom títo mladí zamestnanci aplikujú do výroby, kde pracujú starší, skúsení ľudia. Spojenie skúsenosti a mladej energie je našou garanciou úspechu. Vďaka tomuto spojeniu sa dokážeme posúvať ďalej.

Za kováčňou stojí silná investorská skupina

Energy Group. Čo to pre kováčňu znamená? Možnosť investovania. Vďaka tejto silnej skupine môžeme ročne investovať do nových technológií a zariadení cez

1. milión eur. Ak by sme dnes nemohli investovať, o desať rokov by sme nemali čo robiť, ostatné firmy by nás predbehli.

Keď ste začali hovoriť o budúcnosti, aké sú pre kováčňu najväčšie výzvy najbližších rokov?

Jednoznačne robotizácia, ktorá uľahčí prácu našim zamestnancom. Ich práca je ťažká a roboti sú riešením, ktoré ju nahradiť. Samozrejme, ľudia nebudú z procesu vyradení, pretože kovanie nebude nikdy plnoautomatické, ľudský faktor tam nesmie chýbať. No roboti nám pomôžu z ťažkou prácou. Tento rok osadíme robotom prvú linku a pokiaľ sa to osvedčí, budeme v tom pokračovať a každý rok pribudnú v rámci robotizácie dve, tri linky, až bude kováčňa plne robotizovaná. Čo sa týka technológií, kráčať vpred, je priam nevyhnutné.

Rozprávala sa: Darina Kvetanová

Toto sú oni. Ľudia, ktorí v kováčni strávili kus svojho života

Aj vďaka týmto ľuďom sa kováčňa môže pyšiť úspechmi. Tvoria jej pevné piliere.

Súčasťou závodu boli v jeho začiatkoch, v tých horších aj lepších rokoch. Mnohí v ňom odpracovali viac ako tridsať rokov, čo znamenalo v podstate ich celý profesijný život. Aký je recept na to, aby človek vydržal tak dlho na jednom pracovnom mieste? „Práca ho musí jednoznačne baviť,“ zhodujú sa dlhoroční zamestnanci HKS Forge.

Pri príležitosti 30. výročia založenia trnavskej kováčne sa dočkali odmeny. Darčkové koše si prezvali z rúk generálneho riaditeľa Rado-

vana Pobočika, ktorý v príhovore zdôraznil ich význam pre závod. K zamestnancom trnavskej kováčne patril kedysi aj country spevák a hudobník Allan Mikušek, tentokrát sa pred nich postavil s gitarou v ruke a zaspieval im niekoľko svojich piesní. Mnohé tváre v publiku si veľmi dobre pamätali a zaspomínali si aj na vtipné momenty, ktoré v kováčni ako mladí zažili. A zamestnanci, ktorí v závode pracujú najdlhšie, si zas zaspomínali na momenty, ktoré boli významné pre nich.

JOZEF ŠULEK (60) údržbár

Pracuje na oddelení údržby a jeho hlavnou náplňou je oprava pecí, ohrevov a lisov. Písal sa rok 1982, keď do kováčne nastúpil ako 28-ročný mladý muž. Jeho prioritou v tom čase bolo získať byt a vtedajší závod ho svojim zamestnancom ponúkal po podpísaní zmluvy. „V prvých rokoch kováčňu ešte len stavali a my, mladí chlapi, sme sa učili, ako má všetko fungovať,“ spomína dnes ako šesťdesiatročný.

Allan Mikušek pracoval v závode ako mladý chlapec. Aj keď dnes sa žíví ako hudobník, spomienky na chvíle v kováčni navždy zostanú v jeho pamäti.

Rovnaký závod zamestnával aj jeho manželku. Na dva roky si dal od kováčne pauzu. Odišiel z nej v čase krízy, no nie preto, že by tam pre neho už nebolo miesto. Rozhodol sa tak sám. „Chcel som skúsiť šťastie v zahraničí, no napokon som sa tam nedostal. Po kríze ma do kováčne zavolali pracovať opäť, a tak som ponuku prijal. Teraz mi do dôchodku zostáva dva a pol roka. Uvidím, kto po mne nastúpi a preberie všetku tú technológiu,“ hovorí.

Miroslav ILAVSKÝ (62) bývalý zamestnanec

Od začiatku roka 2016 je Miroslav na dôchodku a do kováčne preto zavítal nie pracovne, ale civilne, pri príležitosti 30. výročia. Nie je sa čomu čudovať, že ho na výročie pozvali, odpracoval tu totiž tridsaťjeden rokov a ešte nejaké mesiace k tomu. „Môj dedo bol kováč, mali sme kováčňu a aj keď bola moja práca v HKS Forge úplne o niečom inom, bavila ma,“ hovorí. Miroslav totiž netrúfal pracovný čas pri kovaní, bol referentom nákupu a vedúcim nákupu. Jeho práca si vyžadovala dôslednosť a precíznosť. „Robil som so vstupnými materiálmi, veľmi dôležité pritom bolo, aby nedošlo k zámene materiálov. Ľudský činiteľ mohol zlyhať, no ja som nikdy neurobil zásadnú chybu. Počas celej doby, čo som v kováčni pracoval, som mal poistenie pri škodovej udalosti, no nikdy som ho nemusel využiť.“ Na dôchodku je už aj jeho manželka, a tak sa spolu tešia z dvoch vnúčat a trávia čas na chalupe.

Ján BENDA (59) prevádzkový elektrikár, údržbár

Keď do kováčne v roku 1983 nastúpil, bola ešte vo výstavbe. V jej priestoroch strávil neuveriteľných 34 rokov. Ako človek dokáže pracovať tak dlho na jednom mieste? „Motivovala ma k tomu láska k práci. Aj keď bolo obdobie prepúšťania, vždy si ma tu chceli nechať. V závode som teda prežil horšie aj lepšie časy,“ hovorí. Myslí si, že kováčňa má významné postavenie. Čo sa najviac zmenilo od obdobia, keď

do kováčne nastúpil, v porovnaní s dneškom? „Predtým tu boli elektrikári, slaboprúdar, silnoprúdar, elektromechanik a teraz sú tieto pozície spojené do jednej. Človek sa tie ostatné veci naučil, aj keď to bolo náročné a občas aj stresujúce. Nuda však u nás neexistuje.“

Ivan UJLACKÝ (51) nástrojár

Jeho hlavnou úlohou je vybrusovať a opravovať zápustky. V kováčni pracuje od svojich 17 rokov a na tieto chvíle spomína podobne ako jeho kolegovia, ktorí sem nastúpili hneď od začiatku spustenia závodu. „Prevádzka v kováčni ešte nebola spustená, keď sme sem nastúpili. Všetko sa len rozbíhalo. Za kováča som sa vyučil som sa v Dubnici nad Váhom a keď sme sa tu vtedy stretli, bolo tu veselo. Boli sme výborný kolektív, ľudia si boli blízki,“ spomína. Dnes ho mrzí skutočnosť, že aj keď si s kolegami vedia v práci pomôcť, po nej si ide každý po svojom. Priestory a vybavenie kováčne podľa neho vyzerajú krajšie a modernejšie a ľudia tak majú príjemnejšie pracovné prostredie.

Milan RAMBALA (45) vedúci kováčne a výstupnej kontroly

Do areálu Trnavských automobilových závodov prišiel presne v roku, keď dovŕšil hranicu

Generálny riaditeľ Radovan Pobočík zhodnotil, čím všetkým si závod za tridsať rokov existencie musel prejsť. Zamestnancom tiež povedal o nových výzvach, ktoré kováčňu v blízkom období čakajú.

dospelosti. Začínal ako sústružník a všetko bolo pre neho nové. Prešiel si rôznymi pozíciami. „Bol som skladník, vedúci skladu, zmeňovný majster, technolog, pracovník výstupnej kontroly, hlavný majster a vedúci kováčne. Práca je to zaujímavá, každý deň sa človek stretne s niečím novým, iným. V prvom rade však musí pracovať s ľuďmi. Žiť s nimi, vychádzať, či sa darí, či sa nedarí. A dôležité je, že v mojom tíme musím mať ľudí, na ktorých sa dá spoľahnúť.“ Do ďalších rokov by kováčňa zaželať veľa úspechov. „Nech sa nám darí a nech sú tu ľudia spokojní.“

Gabriela VLČKOVÁ (64) bývalá zamestnankyňa

Gabriela dnes do kováčne prichádza už len navštíviť svojich kolegov a pozisťovať, čo je nové. Kým však neodišla do dôchodku, pracovala na pozícii nákupcu. „Zabezpečovala som režijný materiál k výrobe, ochranné aj kancelárske pomôcky. Svoju prácu som mala rada, pretože bola živá a nebola jednotvárna. Každý deň priniesol niečo iné, napríklad keď sa pokazili stroje, museli sme zháňať náhradné diely. Nesedela som na jednom mieste, bola to práca v pohybe. Mala som služobné auto a to ma skutočne tešilo, pretože veľmi rada šoférujem.“ Kováčňa sa podľa nej za posledné roky veľmi zmenila. Jej priestory sú dnes čisté, moderné a všade je poriadok. „Som hrdá na to, že som tu, medzi týmito dobrými ľuďmi, pracovala až do konca. Vždy sa sa sem budem rada vracaať, pretože mám pocit, že sa vraciam domov,“ zdôveruje sa.

Ľuďom sa prihovril aj výrobnotechnický riaditeľ HKS Forge Pavel Tokoš. Poďakoval im za ich prácu a povzbudil ich k ďalším úspechom.

Dve percentá z daní zamestnancov HKS Forge pomohli ich kolegom v neľahkej situácii

Pomohli si navzájom. V trnavskej firme HKS Forge ukázali, ako sa dá poukázaním dvoch percent prispieť k dobrej veci.

Radovan Pobočík (vľavo v bielom) a Iva Stöhrová (úplne vpravo) so zamestnancami HKS Forge, ktorých sa rozhodla firma podporiť.

Spoločnosť, ktorá je významným výrobcom zapaľkovaných výkrokov pre strojársky priemysel v Európe a zamestnáva asi 150 ľudí z regiónu, požiadala zamestnancov, aby dve percentá zo svojich už zaplatených daní poukázali na konto nadácie s názvom Podporná asociácia Energy Group.

HKS Forge patrí do skupiny podnikov Energy Group, pri ktorej bola založená aj nadácia. Poukázaním dvoch percent z daní sa vrátili peniaze ľuďom z firmy, pričom suma bola ešte navýšená o investíciu od akcionárov spoločnosti.

„Nadácia vznikla, pretože sa nám nepáčilo, že nevieme, na aký účel peniaze presne pôjdu a ako budú použité. Nadáciu sme vytvorili, aby financie zostali pre ľudí z firmy, kde sa vyzbierajú. Funguje to tak, že dve percentá poukážu zamestnanci na účet nadácie a akcionári doložia ešte raz toľko. Celková suma sa potom prerozdelení do firiem patriacich do skupiny, podľa dielu, akým ľudia z jednotlivých spoločností prispeli. Navyše, o tom, kto dostane pomoc, rozhodnú priamo zamestnanci, ktorí môžu navrhnuť konkrétnych kolegov a vedenie spoločnosti,“ vysvetľuje princípy fungovania myšlienky predsedkyňa nadácie Iva Stöhrová.

Tento rok takýmto spôsobom v trnavskom HKS Forge vyzbierali takmer tritisíc eur, ktoré

prerozdelení medzi desiatich zamestnancov.

„Peniaze sme rozdelili medzi dve skupiny zamestnancov. Prvou sú siedmi darcovia krvi, ktorí nezištne pristúpili k odberom, aby pomohli zachrániť ľudské životy. Ďalšiu časť financií sme venovali trojici, ktorá vo svojom živote aktuálne prekonáva náročnú prekážku,“ uviedla Ivana Chytilová z marketingového oddelenia spoločnosti HKS Forge.

Peniaze tak pomohli aj dlhoročnému zamestnancovi Eduardovi Stanovi, ktorému prednedávnom vyhorel byt.

Hana Kowalová bude môcť ako jediná žiteľka rodiny, ktorá sa stará o rodičov v dôchodko-

Radovan Pobočík a Iva Stöhrová počas diskusie so zamestnancami.

vom veku, zakúpiť pre svoju mamu invalidný vozík a polohovateľnú posteľ.

A Igorovi Hercovi, tiež dlhoročnému pracovníkovi, pomôžu financie pri operácii kolena, pri ktorej si bude môcť zaplatiť kvalitný kolenný kĺb.

HKS Forge tento rok v júli oslávila 30. výročie vzniku. Sídlí v areáli bývalých trnavských automobilových závodov, známa je tiež ako kováčaňa.

Dodáva komponenty do automobilového priemyslu, významným odberateľom sú značky ako Opel či Toyota, záber odbytu je však ďaleko širší, niektoré súčiastky skončili napr. v metrách v Chicagu či San Franciscu.

Okrem spomenutého prerozdelenia dvoch percent má firma aj ďalšiu sociálnu politiku.

„Snažíme sa podporovať aktivity, ktoré robia naši zamestnanci. Táto komunita funguje nielen v pracovnej dobe, ale má aj svoj súkromný život. Ak má niekto zaujímavá mimopracovnú činnosť, snažíme sa ich aktivity stimulovať. Ak si človek zmysluplne odpočinie, má to pozitívny efekt aj na jeho prácu, kde podá lepší výkon,“ povedal generálny riaditeľ HKS Forge Radovan Pobočík.

Hana Kowalová (vpravo) sa príkladne stará o svojich rodičov. Firma sa jej rozhodla pomôcť.

Igor Herco (uprostred) sa pripravuje na operáciu kĺbu.

Ivana Chytilová (vľavo) odovzdáva darčkové koše darcom krvi.

Tento rok sa tešíme z účasti viac ako 140 návštevníkov, ktorí po absolvovaní prehliadky obdržali pozornosť vo forme drobných reklamných predmetov a vstupeniiek na „Tereziánske dni 2016“, ktoré sa konajú každoročne v areáli Holíčskeho zámku. Najmenší návštevníci skrášlili náš areál krásnymi maľbami a takisto si odniesli malý sladký darček spolu s balóňkami.

Príjemne nás potešili kladné ohlasy návštevníkov. Veľmi pekne ďakujeme za účasť a tešíme sa na ďalší ročník. Veríme, že sa opäť zídeme v takom hojnom počte.

Prvá teplárenská Deň otvorených dverí 2016

Naša spoločnosť Prvá teplárenská aj týmto rokom usporiadala dňa 17. júna 2016 „Deň otvorených dverí“. Pozvanie prijali domoví dôvernici bytových domov v správe našej spoločnosti, domoví dôvernici Okresného stavebného bytového družstva Senica z bytových domov v Holíči. Medzi pozvanými boli tento rok aj Spoločenstvá vlastníkov bytov v meste Holíč a v neposlednej rade zamestnanci spoločnosti vrátane ich rodinných príslušníkov.

Návštevníci, ktorí prijali naše pozvanie tento rok, mali možnosť získať informácie o fungovaní našej spoločnosti ako aj o základných informáciách materskej spoločnosti Energy Group. Tiež sme si pripravili užitočné informácie týka-

júce sa oblasti teplárenstva ako aj novinky pripravujúce sa v oblasti správy bytových a nebytových priestorov. Súčasťou prezentácie ako každý rok bola voľná diskusia podľa záujmu návštevníkov, ktorej cieľom bolo zodpovedať technické otázky z oblasti dodávok tepla a teplej vody ako aj správy bytových domov. Všetci zúčastnení mali možnosť absolvovať prehliadku strediska údržby a výmennikovej stanice Pri Kaštieli v Holíči, ktorá zásobuje teplom 410 bytov. Tiež bol predstavený riadiaci systém výmenníkových staníc prostredníctvom centralizovaného dispečingu, ktorým je riadená prevádzka všetkých tepelných zdrojov v lokalite Holíč, príp. v iných lokalitách.

Mliečne výrobky z Čečejeviev

Na počiatku bolo mlieko z vlastnej produkcie PD Čečejevce. Neskôr sa k nemu pridala ambícia ponúknuť ho koncovým spotrebiteľom v jeho najrôznorodjších podobách. Tak sme sa postupne prepracovali k myšlienke spracovávať naše mlieko na kvalitné a zdravé mliečne výrobky.

Prvých zákazníkov sme v našej podnikovej predajni privítali 1. júna 2015. Od tohto dňa si zákazníci priamo u nás môžu vyberať zo širokého sortimentu pozostávajúceho z tvrdého, polotvrdého a mäkkého, čerstvého syra, vhodného najmä do šalátov, kefíru, jogurtov, masla, nakladaného syra, syrovej nátierky či sladkého tvarovoho-smotanového krému, ktorý sa už dnes teší veľkej obľube.

Začiatky samotnej produkcie boli náročné a zaujímavé zároveň. Vyžadovali si vybudovanie technologického zázemia a osvojenie si náročných technologických postupov, ktoré so spracovaním mlieka súvisia. Obrovskú výzvu predstavovala aj skutočnosť, že sme od začiat-

ku chceli vyrábať a predávať kvalitu. Bez stabilizátorov, emulgátorov a konzervantov, jednoducho výrobky na prírodnej báze, ktoré okrem toho, že sú kvalitné a chutné, budú aj zdravé.

Výrobky z čečejevského mlieka si takmer okamžite získali stabilnú základňu, čo nás priviedlo k myšlienke rozšíriť našu distribučnú sieť. V súčasnosti si ich tak naši zákazníci môžu zakúpiť nielen u nás, ale už aj v predajniach drobných odberateľov, ako aj v sieti predajní Fresh v Košiciach a Prešove.

Výhercovia súťaže s EG NEWS PRIPRAVUJEME

Milí kolegovia,

Váš záujem o súťaž v našom firemnom časopise nás potešil, zúčastnilo sa jej 224 zamestnancov, preto sme sa rozhodli, že okrem hlavnej ceny – darčkového koša v hodnote 100,- Eur, vylosujeme ešte dvoch výhercov, tým sme odovzdali darčkové koše v hodnote 50,- Eur. Losovania sa zúčastnili ekonomická riaditeľka EG Ing. Zdenka Smolinská, asistentka generálneho riaditeľa EG Ing. Jana Masaryková a za redakciu EG News Ing. Štefan Vystavel.

Hlavnú cenu získal pán **Róbert FORRO** z HKS Forge, ďalšie ceny získali pani **Anna DÚBRAVOVÁ** zo SAM Holdingu a pán **Peter PÁNIK** z Prematľaku.

Výhercom srdečne gratulujeme a tešíme sa na ďalších výhercov s druhým číslom EG News.

Do konca roka 2016 pre Vás pripravíme „Vianočné“ číslo EG news opäť so zaujímavými článkami a súťažou o ceny.

Naši oslávenci

60 rokov:

Mária Petranská HKS Forge

Štefan Ambruš HKS Forge

Ing. Jozef Mrázek Slovarm

50 rokov:

Igor Krajčovič HKS Forge

Dáša Nálepová SAM Holding

Anna Halabrinová SAM Holding

Dušan Mateják SAM Holding

Helena Pániková Slovarm

František Gyurcso PD Čečejevce

Mária Maďarová PD Čečejevce

Peter Máček PD Čečejevce

40 rokov:

Ján Marek SAM Holding

Zdenko Brúder Slovarm

Ing. Roman Rechterik Slovarm

Jiří Parčí Slovarm

SÚŤAŽ

V tomto čísle sme sa rozhodli vylosovať rovno **3 výhercov**. Napíšte správnu odpoveď, vypíšte Vaše meno, adresu a zamestnávateľa, kupón vystrihnite a vložte do nádoby na to určenej na recepcii/vrátnici na Vašom pracovisku do 30. 11. 2016 a vyhrajte **3 x nákupnú poukážku do NAY elektrodom v hodnote 100 EUR!** Losovanie výhercu sa uskutoční **5. 12. 2016**. Meno výhercov zverejníme v decembrovom EG News.

Súťaž je určená len pre zamestnancov spoločností v Energy Group!

V ktorom meste sa nachádzajú naše výrobné spoločnosti Slovarm a SAM Holding?

Správna odpoveď:

Vaše meno a adresa:

Zamestnávateľ:

GRATULUJEME!